

En fi, voltejar, de dia o de nit, ja que gràcies a una il·luminació molt encertada es pot veure tot durant la nit amb un aire d'irrealitat i un encant tot especial, per entre columnes fines i altives que porten allí tants de segles, i encara no s'han superat en cap arquitectura posterior, passejar admirant els temples de Vespuci, de la Concòrdia. Admirar els relleus magníficament conservats dels arcs de Constantí o de Tito, i les columnes de Trajà i de Marc-Aureli, quals relleus expliquen les gestes bèl·liques dels esmenats Emperadors.

Poder trepitjar les mateixes pedres per on passejà Cèsar, o visitar la casa de Neró, i les grans Termes de Caracalla capaces per a dosmil Banyistes que serveixen ara per a donar-hi audicions de Música Clàssica.

Després el Coliseu, circ on es divertien els romans dels gloriosos temps de l'Imperi, i on es portaren a cap tants de turments i martiris contra els primitius cristians. És veritablement un «Colosso» com l'anomenen els italians, en la major part s'hen conserven els tres pisos de què constava primitivament, però sols permeten visitar la planta baixa. La part de terra central ensorrada deixa al descobert totes les coves que servien de presó a homes i feres.

I tantes d'altres coses: el Palatí, el Panteó, el Castell de Sant Angel, les Catecumbes, i el Capitol amb la meravellosa Escalinata de Miquel Angel.

El Vaticà és un capítol apart. L'actual Basílica de Sant Pere s'aixeca segons la tradició en el mateix lloc on es troba la tomba de l'Apòstol. En la seva construcció hi col·laboraren tots aquells genis, autors del Renaixement italià, que eren alhora pintors, escultors, arquitectes, enginyers i molt sovint també músics o poetes.

La plaça d'enormes proporcions que dona entrada i porta el mateix nom que la Basílica, té en el centre un obelisc portat d'Egipte, (com n'hi ha d'altres a Roma) i queda tancada als costats per un pòrtic amb quatre fileres de columnes, rematat, per cent-quaranta estàtues de Sants. Conforme s'avança de cara a la Basílica, aquesta sembla engrandir-se desmesuradament.

Toda la Basílica és una joia d'arquitectura; des de la Cúpula, obra de Miquel Angel, es gaudeix d'una vista de Roma i els seus voltans insuperable. A l'interior la grandiositat de la nau impressiona, i visitant-la detingudament t'arriba la seguretat de tenir davant una obra sens igual. Només d'entrar, a la dreta s'hi troba l'altar de la «Pietat» de Miquel Angel; és l'escultura més bonica que es pugui somniar i que portada a la Fira Mundial de Nova-York en representació de l'estat del Vaticà, va batre el rècord de visitans.

S'han omplert molts llibres descrivint els tresors d'art que guarda la pinacoteca del Vaticà, Roma i Florència fóren les ciutats d'on sortí el Renaixement italià. Aquí es troben, com és natural, obres de Rafael, el Ticiano,

(Segueix a la pàgina 18)